

Poselství Jana Pavla II. k VII. světovému dni mládeže*

Ve Vatikánu, dne 24. listopadu 1991,

„JDĚTE DO CELÉHO SVĚTA A HLÁSEJTE EVANGELIUM.“ (Mk 16,15)

Drazí mladí,

1. Pán požehnal zvláštním způsobem VI. světový den mládeže, slavený v srpnu minulého roku ve svatyni na Jasné Hoře v Częstochowé. Dnes, kdy vyhláší téma následujícího Dne, vracím se v myšlenkách k těmto zážitkům a děkuji Boží Prozřetelnosti za duchovní ovoce, které toto světové setkání mládeže přineslo nejen církvi, ale i celému lidstvu.

Je mým vroucím přáním, aby vánek Ducha svatého, který jsme pocítili v Częstochové, ovanul celý svět. V oněch nezapomenutelných dnech se tamější svatyně stala místem nového seslání Ducha svatého, novým večeřadlem, jehož široce otevřené dveře směřují ke třetímu tisíciletí. Zde znovu mohl svět spatřit církve mladou a misijní, církve plnou radosti a naděje.

Byl jsem nesmírně šťasten při pohledu na ohromné zástupy mladých, kteří připutovali z východu i ze západu, ze severu i jihu, a kteří se zde poprvé setkali, spojeni modlitbou a Duchem svatým.

Prožili jsme historickou událost, událost nesmírného významu pro dějiny spásy, která začala novou etapu na cestě evangelizace. A právě mladí jsou jejími protagonisty. Před námi je VII. světový den mládeže 1992. Jako jeho téma jsem vybral Kristova slova: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.“ (Mk 16,15) Tato slova, řečená apoštolům, církve směřuje ke všem pokřtěným. Lze si snadno povšimnout, že toto téma je úzce spjato s předmětem našich meditací v minulém roce. Stejný Duch, který nás proměnil v děti Boží, nás podněcuje k evangelizaci. V křesťanském povolání je totiž obsaženo i poselství.

Ve světle misijního úkolu, který nám svěřil Kristus, je zřetelně viditelný smysl i význam Světových dnů mládeže, pořádaných církví. Účastí na těchto setkáních chtějí mladí stvrdit a obnovit své „ano“ pro Krista a Jeho církve a opakují Izaiášova slova: „Zde jsem, pošli mě!“ (Iz 6,8) Takový byl smysl závěrečného bodu Częstochovského setkání, při němž jsem vašim zástupcům předal zažehnuté svíce s výzvou, aby světlo Kristovo zanesli do všech koutů světa. Ano, skutečně na Jasné Hoře Duch svatý zažehnul světlo, které je znamením naděje pro církve a pro celé lidstvo.

2. Církve je přirozeným misijním společenstvím. (srv. *Ad gentes*, 2) Je neustále zaměřena k misijní úloze, kterou dostala od Ducha svatého o Letnicích: „Až na vás sestoupí Duch svatý, budete vybaveni silou a budete mými svědky.“ (Sk 1,8) Vskutku, Duch svatý je hlavním vykonavatelem poselství církve. (srv. *Redemptoris missio*, kap. III)

Stejně tak je křesťanské povolání nasměrováno k apoštolátu, k evangelizaci, k misiím. Kristus volá každého pokřtěného, aby se stal apoštolem ve vlastním prostředí a ve světě: „Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ (Jan 20,21) Kristus vám prostřednictvím své církve světuje zvlášť důležité poselství: hlásat ostatním dar spásy a zve vás k účasti na stavbě jeho království. Vybízí vás i přes vaše chyby a nedostatky, protože vás má rád a důvěřuje vám. Tato bezmezná Kristova láska má být duchem vašeho apoštolátu podle slov sv. Pavla: „Kristova láska nás přinucuje.“ (2 Kor 5,14)

Počítat se mezi učedníky Kristovy není soukromou záležitostí, poněvadž je nezbytné, aby byl dar víry rozdělován mezi ostatní. Proto sám apoštol píše: „Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu, to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych je nehlásal.“ (1 Kor 9,16) Mimoto nezapomínejte, že víra se upevňuje a roste tehdy, je-li přinášena jiným. (srv. Redemptoris missio, kap. II

„*Jděte do celého světa*“

3. Země, do kterých jste voláni na misie, nemusí být nutně vzdálené; může to být kterákoliv část světa, ale také místo vašeho každodenního života. Právě v zemích s velkou křesťanskou tradicí se dnes vyskytuje naléhavá nutnost nové evangelizace, opětovného vysvětlování Kristovy nauky, protože ji ještě stále mnoho lidí nepoznalo nebo ji zná jen velmi málo. Mnozí se pod tlakem sekularizace a náboženské lhostejnosti odkřesťanštili (srv. *Christifideles laici*, 4).

Draží přátelé, také svět mladých představuje pro současnou církev misijní území. Jsou známy problémy tisíců mládež: zánik hodnot, nejistota, konzumní způsob života, narkomanie, zločinnost, erotizace atd.

Přesto každý mladý pocítuje touhu po Bohu, dokonce i tehdy, když se je snaží zastít maskou lhostejnosti

nebo dokonce nepřátelství. Kolik již ztracených a nespokojených mladých putovalo do Częstochové s cílem nalézt pro svůj život hlubší smysl a náležitý význam! Kolik jich přišlo zdaleka – nejen

v zeměpisném významu toho slova –, i když nebyli dokonce ani pokřtěni. Jsem přesvědčen, že pro mnohé bylo setkání v Częstochové zvláštní formou „evangelizační přípravy“ pro přijetí daru víry, pro jiné pak znamenalo skutečnou změnu života, příležitost k opravdovému obrácení ve víře.

Žeň je bohatá! Přesto, že tolik mladých hledá Krista, neustále je mizivě málo apoštolů schopných hlásat Krista věrohodně. Je třeba mnoho kněží, mnoho učitelů a vychovatelů ve víře. Ale jsou zapotřebí i mladí, kteří jsou oživení vírou a misijním duchem. „Mladí mají být prvními a přímými apoštoly mládeže, osobně působit mezi stejně mladými přáteli.“ (*Apostolicam actuositatem*, 12) Toto je základní pedagogika víry. Ano, toto je váš veliký úkol!

Současný svět vás vyzývá velmi často k vašemu zapojení do věcí církve. Nedávný pád marxistického systému ve středovýchodní Evropě a jím zapříčiněné otevření se mnohých zemí pro zvěst Kristovu jsou novým znamením doby, na které musí církev odpovědět patřičným způsobem. Církev také musí najít způsob k překonávání různých překážek, které se dosud nacházejí v mnohých zemích. Nutná je dynamika a zanícenost, kterou jste vy mladí schopni obohatit církev.

„*Hlásejte evangelium*“

4. Hlásat Krista znamená především podávat o něm svědectví ve vlastním životě. Jedná se zde o nejjednodušší a zároveň nejúčinnější formu evangelizace, kterou máte k dispozici. Spočívá v prokazování přítomnosti Krista ve vlastním životě, v naplňování každodenních povinností a v konkrétním rozhodování se v souladu s evangeliem. Dnešní svět musí mít především věrohodné svědky. Vy, draží mladí, kteří tolik oceňujete u lidí jejich pravost a skoro instinktivně odsuzujete veškeré formy pokrytectví, jste připraveni nabídnout Kristu opravdové a zřetelné svědectví. A proto vydávejte své svědectví víry také při práci ve světě. Kristův učedník není nikdy pasivním a lhostejným pozorovatelem událostí, nýbrž se cítí být zodpovědný za přeměnu skutečnosti společenské, politické, ekonomické a kulturní.

Hlásat znamená také zvěstovat. Přinést bližním slovo o spasení. Mnozí totiž Boha odvrhují z neznalosti. Musíme si přiznat, že v oblastech víry existuje velká nevědomost. Současně si však mnoho lidí přeje Boží slovo slyšet. A víra se rodí z naslouchání. Svatý Pavel píše: „Jak ho však mohou vyzvat, když v něho neuvěřili? Jak o něm však mohou uslyšet bez hlasatele?“ (Řím 10,14) Draží mladí, hlásání Božího slova nepřísluší jen kněžím a řeholníkům, nýbrž i vám. Jste povinni mluvit s odvahou o Kristu ve vašich rodinách, v místě vašich studií, práce a odpočinku, povzbuzení nadšením, které naplňovalo apoštoly vyznávající: „Je přece nemožné, abychom nemluvíli o tom, co jsme viděli a slyšeli.“ (Sk 4,20) Draží, ani vy nemůžete mlčet. Jsou taková místa a situace, ve kterých pouze vy jste schopni zasít sémě Božího slova.

Nebojte se nabídnout Krista tomu, kdo jej dosud nezná. Kristus je pravou a úplnější odpovědí na všechny otázky, které se týkají člověka a jeho osudu. Bez Krista totiž člověk zůstává nerozřešenou hádankou. Mějte proto vždy dostatek odvahy nabízet Krista! Je samozřejmé, že musíme mít úctu ke

svobodě svědomí každého člověka. (srv. Redemptoris missio, 39) Pomoci bratrovi či sestře nalézt Krista, Cestu, Pravdu i Život (Jan 14,6), je pravým skutkem bratrské lásky.

Není lehké mluvit o Bohu v dnešní době. Naráží se často na zeď lhostejnosti nebo nepřátelství. Kolikrát možná podlehnete pokušení připomenout si slova proroka Jeremiáše: „Bože, neumím přece mluvit, jsem příliš mladý!“ Avšak Bůh vždy odpoví: „Neříkej, že jsi příliš mladý, když jsem všude s tebou.“ (Jer 1,6-7) Neztrácejte proto odvahu, vždyť nejste nikdy sami. Pán bude jistě neustále s vámi. Bude vám dělat společníka, tak jak to slíbil: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28,20)
„Jděte do celého světa a hlásejte evangelium“

5. Téma VII. světového dne mládeže vás vybízí i k pohledu na dějiny národů, zvláště na historii jejich evangelizace

V mnoha případech je to historie velmi dávná, v jiných naopak nedávná. Obdivuhodný je dynamismus, s jakým právě nejmladší církve rostou ve víře a obohacují duchovní dědictví celé církve.

Drazí mladí z celého světa, u příležitosti tohoto VII. světového dne mládeže vás chci vyzvat, abyste se ve světle víry zamysleli nad postavami apoštolů a misionářů, kteří jako první postavili Kristův kříž ve vašich zemích. Snažte se vzít si příklad z jejich nadšení a odvahy, abyste účinně čelili svodům dnešní doby.

Plni vděčnosti za dar víry, přinesený apoštolů a misionářů různým národům, vezměte na sebe odpovědnost za dědictví Kristova kříže, když jste byli povoláni předávat ho budoucím pokolením.

Na tomto místě si velice přeji poslat slova zvláštního povzbuzení mládeži Latinské Ameriky, kde se slaví pětisté výročí první evangelizace. Tato událost, nesmírně důležitá pro celou církev, je pro vás, drazí mladí přátelé, příležitostí k tomu, abyste poděkovali Bohu za dar víry a abyste se na prahu třetího tisíciletí křesťanství znovu rozhodli přijmout novou evangelizaci a její výzvy.

6. Vydání tohoto poselství je počátkem duchovní přípravy na slavení nejbližšího Světového dne mládeže, který vás shromáždí kolem vašich biskupů na Květnou neděli.

Diecézní charakter tohoto dne neznamená, že se budete méně angažovat na jeho přípravě a uskutečnění. Naopak – již dnes vyzývám všechny mladé, všechny odpovědné za pastorační mládeže a také animátory různých hnutí, aby prohloubili své úsilí, a období přípravy se tak stalo skutečnou školou evangelizace a apoštolské formace.

Doufám, že mnoho chlapců i děvčat, vedených upřímným apoštolským zápallem, se rozhodne zasvětit svůj život Kristu a Jeho církvi jako kněží, řeholníci a řeholnice nebo také jako laičtí misionáři, kteří budou ochotni opustit svou zemi a jít tam, kde chybí dělníci na Kristově vinici. Naslouchejte proto pozorně Pánovu hlasu, který vás dnes volá stejně, jako kdysi volal Petra a Ondřeje: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ (Mt 4,19)

Jak se přibližuje rok 2000, církev pocítuje stále více potřebu obnoveného misijního dynamismu, a proto vidí tak velkou naději ve vás, drazí mladí lidé. Nezapomínejte děkovat každodenně Duchu svatému, který neustále rozněcuje oheň apoštolského nadšení v církvi. Velkým základem pro rozvoj apoštolské činnosti jsou živá a dynamická farní společenství nebo sdružení, hnutí a církevní společenství, která vznikají a rozvíjejí se především ve střediscích mládeže a objevují neobyčejné charismatické bohatství. Je to nové vanutí Ducha svatého určené naší době. Jak vroucně toužím po tom, aby toto vanutí proniklo do života každého z nás!

Panně Marii, Královně apoštolů, svěřuji slavení Světového dne mládeže 1992. Ať vás Ona naučí, že k tomu, abyste přinášeli Ježíše jiným, není nutné konat neobyčejné skutky, ale je třeba mít srdce naplněné láskou k Bohu a bratřím, láskou, která nutí rozdělit se o vzácný poklad víry, naděje a lásky.

Drazí chlapci a drahá děvčata, v době příprav na VII. světový den mládeže ať vás provází mé zvláštní apoštolské požehnání.

Vatikánu, dne 24. listopadu 1991,
o slavnosti našeho Pána Ježíše Krista Krále
Jan Pavel II.

* Na Květnou neděli, 2. dubna 1992, se na diecézních úrovních konal VII. světový den mládeže.